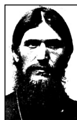
MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT

#1

EDDIE EDWARDS SARJAKUVIA	KIERRÄTYS LEVYARVIOITA	FRANCIS E. DEC ZINEARVIOITA

MAKE IT LOOK LIKE AN ACCIDENT #1!

Uusi lehti, häh? Kuka näitä muka lukee? Tässä tämä nyt joka tapauksessa on puoli vuotta idean syntymisen jälkeen. Heti alkuun haluan nuolla itseni ja AK:n puolesta vähän takapuolta: erityiskiitokset inspiraatiosta ja esimerkistä Mutiny!-, Humppalähetys- ja Vainajan velat -lehdille. Ilman näitä opuksia ei tätäkään vessalukemista olisi olemassa. Kiitos teille, sedät rakkaat.

Kuten perinteeseen kuuluu, ensimmäinen numero on surkea räpellys, jossa haetaan vielä lehden linjaa ja ilmettä. Jatkossa tullaan luultavasti jatkamaan sisällön puolesta samalla korkkiruuvilinjalla. Elämässä pitää olla muutakin kuin My Little Ponyt, nääs.

Tämän numeron ensimmäisessä painoksessa (n. 90 kpl) on jokaisessa kappaleessa uniikki "kierrätyspahvista" tehty kansi. Et jos ei löydy, oot liian hidas. Osassa painoksesta on mukana mukana myös jonkin sortin keräilyjuliste. Gabba gabba hey!

Sen verran voi nyt jo luvata, että seuraavassa numerossa on juttua ainakin vinyylilevyjen "kierrätyksestä" ja mahdollisesti lisää sarjakuvia. Myös muutamia haastatteluja yritetään tehdä. Meille saa lähettää ihan mitä tahansa arvioitavaksi ja melkein mitä tahansa julkaistavaksi. Rohkeasti vain yhteydenottoa tänne päin (mailaa ensin, niin saat osoitteen).

Toimituskunta ensimmäisessä numerossa on AK (hieno nimi lehdelle, levyarvioita ja haastattelua) ja JK (meininki). Palautetta, haistattelua, julkaistavaa, arvosteltavaa ja sen sellaista passaa lähettää osoitteeseen **accident@galaway.com**.

Erityiskiitos Sepolle sarjakuvasta.

Kevättalvella 2005, JK.

INFO:

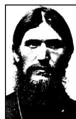
Palauteosoite: **accident@galaway.com**.

Ilmestyy n. 2-3 kertaa vuodessa. Painos vaihtelee kysynnän mukaan. Hinta määräytyy kopiointikustannusten mukaan ja se pyritään pitämään mahdollisimman alhaalla. Kielenä suomi ja/tai englanti.

Mainostilaa lehdestä saa edullisesti ja mainostuloilla rahoitetaan lehden julkaisu. Rahan tilalla otetaan vastaan mieluusti myös omia räpellyksiä (levyjä, lehtiä, paitoja, sälää, mitä vaan) ja hyväntekeväisyys-/hyvisten järjestömeininkimainokset ilmaiseksi.

SISÄLLYSLUETTELO #1:

EDDIE EDWARDS

Tapasin tammikuun alussa Eddie Edwards-yhtyeen AQUn ja Genitalin tamperelaisessa Räpärällää-ravintolassa ja tässä on haastattelun tulos. - JK

1. Mistä bändin nimi on peräisin? Joku tällainen urheilija vissiin on?

Genital: Vitut mistää urheilusta.
AQU: Bändin nimihän tulee siitä, että meidän kaikkien oikea nimi on Eddie Edward, mut meillä on vaan tällaiset tyhmät taiteilijanimet.
Genital: Ja bändinnimi on siitä semmoinen monikkomuoto.
AQU: Me kuitenkin jätettiin se The-etuliite pois siitä, kun ei me kuitenkaan olla mikään The Beatles.
Genital: Vittu mutsis oli "thhö biitles".

2. Koska ja missä bändi on perustettu ja keitä bändissä soittaa?

Genital: AQU perusti bändin kännissä.
AQU: Eipäs kun...
Genital: Ja se oli niin kännissä ettei muista koska.
AQU: Nykyinen kokoonpano on: minä - kitarasoolot ja vittuilu, Genital - basso ja perse ja sitten toi Fuck Norris - rummut ja kaikenlainen elektroninen härpäke. Tää kokoonpano on nyt pari vuotta ollut.
Genital: Joo, Fucki on tehnyt kaikki ne nintendo-sirkusmusat mitä on noilla nauhoilla ollu. Äiskän pikku nörtti.
AQU: Niin, alunperin meillä oli eri rumpali ja toinen kitaristikin, mut ei tultu oikein juttuun niiden kanssa.
Genital: Sitä kitaristiahan me vedettiin sidottuna pari kilometriä auton peräkoukusta ja jätettiin jonnekin metsikköön tuonne. Silleen hienovaraisena viestinä että et oo enää bändissä.
AQU: Nykyään se vaihtaa kadun puolta jos me tullaan vastaan.

3. Missä bändin jäsenet asuvat ja kuinka usein treenaatte?

AQU: Genital asuu välillä kaatopaikalla ja välillä mun luona silloin kun mulla on rahaa tai ruokaa.
Genital: Sulla ei ole koskaan sitä rahaa, kun ostat jotain Yesin rumpalin serkun bändin vinyylimegararejuttuja.
AQU: Toi tämänhetkinen rumpali asuu vielä äiskän luona. Nössö. Sen takiahan se ei tänne haastatteluunkaan päässyt, ikää ois mut äiti ei laskenut.
Genital: Niiden autotallissa treenataan kun sen mutsi ei oo kotona. Se ei oikein tykkää meistä, vähän salaa joudutaan siellä käymään.
AQU: Ainakin sen jälkeen kun sä olit maalannut paskallas niiden olohuoneen tapettiin jotain pillunkuvia.
Genital: Tai sen kun se tuli kotiin ja löysi sut nuolemasta niitä kuvia sieltä seinästä.

4. Millaista musiikkia EE soittaa?

Genital: Paskaa. Ei kaupallista potentiaalia.
AQU: Mäkihyppycoreksi on tullut sanottua. Ei oikein huvita kamalasti rueta analysoimaan. Alkuperäinen konsepti oli vittuilla mahdollisimman paljon ja monimuotoisesti. Ei ole tervettä jos ihmisiä ei vituta.
Genital: AQU kuule, sä oot ihan täys kyrpä ja haiset paskalle.

5. Mitä julkaisuja tähän mennessä on tullut?

AQU: Ekana tuli se "No haist' sääki ny jo vittuus!"-nauha, jonka piti jäädä ainoaksi tuotokseksi. Sitten alkoi tuntua että se ei ole tarpeeks huono, ja tehtiin splitti Russian Vitaminsin kanssa.
Genital: Ja sitten se "Rotten Egg Barbeque ep", joka julkaistiin MP3:na siellä Zerga/Tulipesä-sivuilla.

AQU: Pena on ihana.

6. Onko jotain julkaisuja tulossa?

AQU: Joo, ainakin yhdestä splitistä on ollut puhetta, tulee vissiin taas cd:nä tai cdr:nä ja sitten kasettina jonkin kusihousu tapesin kautta. Ja täyspitkästä äänitteestä on ollut puhetta jo pari vuotta varmaan.
Genital: Selitä nyt vielä siitä teemallisesta tuplalevystä johon tulee Roger Deanin kannet vittu.

7. Oletteko keikkailleet ja onko keikkoja tulossa?

AQU: Ei olla keikkailtu, mut ei olla mihinkään pyydetty. Ois kovat suunnitelmat kyllä millainen lavashow ois.
Genital: Joo, sä puhaltaisit tulta sun perseellä.

8. Onko bändin jäsenillä muita projekteja?

Genital: Mä huudan tossa Riistopaskassa ja Kusisysteemissä. AQUlta ei kannata ees kysyä. Se on kokopäivätoiminen runkkari.
AQU: No pitäähän mun treenata.
Genital: Lahjattomat treenaa.

9. Onko teillä jotain musiikillisia esikuvia?

Genital: Sano nyt ne vitun Yessit ja Genesikset. AQUn esikuvana on Phil Collinsin munakarvat.
AQU: Suurin musiikillinen vaikuttaja on ollut varmaan mun entisen kämpän naapurissa asunut spurgumummo, joka kesäaamuisin lauloi pihalla jotain Jamppa Tuomista semmoisella lasolinpolttamalla äänellä. Originaaliversiot soi taustalla jostain monomankasta hirveällä säröllä.
Genital: Ja Phil Collinsin munakarvat.

10. Onko jotain ikimuistoisia tapahtumia, mistä haluaisitte kertoa?

AQU: Sokoksen vahtimestari heitti Genitalin ulos, kun se halus mennä sovituskoppiin "sovittamaan" uusinta Jallua.
Genital: Vitun natsiäpärät saatana. Olisin mä vienyt sen hyllyyn takas.

11. Jotain omia kommentteja tai asiaa lukijoille?

Genital: Luuleks sä että tota sun paskaläpyskää joku lukeekin?
AQU: Tai ees tätä haastattelua.

Tässä kohtaa baarimikko tuli kysymään, aiommeko tilatakin jotain ja lopulta jouduimme lähtemään, kun Genital ja AQU lainasivat yhteen ääneen ekan nauhansa nimeä.

Kierrätyksen haastattelu tehtiin marraskuun lopulla sähköpostitse. Vastaajana vokalisti Antti.

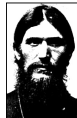
1. Keitä bändissä soittaa ja koska/missä bändi on perustettu?

Kokoonpano on melkein alusta alkaen ollut Jussi (kitara), Mike (basso ja huuto), Marko (rummut) ja Antti (huuto). Mike ja Marko perusti bändin joskus viime vuoden helmikuussa ja minä ja Jussi tultiin mukaan huhtikuussa. Bändin kotipaikka on Punkaharju.

2. Kerro vähän julkaisuista ja keikoista?

Ollaan nauhoitettu treenikämpällä neliraiturilla pari nauhaa, joista jälkimmäinen on julkaistu viime syksynä nimellä "Kuolema ja häväistys". Siinä on 9 biisiä n. varttiin vedettynä. Lähetettiin se jossain välissä Toiseen Vaihtoehtoonkin arvioitavaksi, muttei ole vielä osunut silmään lehteä lukiessa.

KIERRÄTYS

Keikkoja ei ole tällä nimellä ollut vielä, mutta yksi keikka vedettiin viime keväänä salanimellä kaverin bileissä ja soitettiin Discharge- ja Nausea-covereita. Ei oo oikein mitään konstia, millä noita soittokamoja roudais mihinkään keikkapaikoille, niin on nuo keikkatouhut jääny vähemmälle. Noista nauhoista vielä, että kaikkihan tietää ekan demon olevan se paras, niin me julkaistaan seuraavaksi vasta se eka demo, hehe.

3. Mitkä ovat bändin suurimmat innoittajat?

Mulle se on ehdottomasti Nausea, kovempaa bändiä saa hakea! Marko ja Jussi fanittaa Slayeria lähinnä ja sitten Mikellä on varmaan vieläkin seinällä Bad Religion -juliste, minkä se sai 13-vuotiaana. Mut Nausea kyllä uppoaa kaikkiin, että se on varmaan tän bändin esikuva. Kotimaisista tietty Unkind ja Totuus.

4. Teillä on sanoituksissa aika vakavia aiheita, mutta demolla on myös biisi “Porvareille polttopulloa perseeseen!”, joka ainakin minulle tuo helposti hymyn huulille. Mikä bändin linja on sanoitusten suhteen?

Toi biisi on tehty jossain treeneissä vartissa, mut me tykätään siitä ja ollaan itseasiassa nauhoitettu se kummallekin nauhalle. Muuten noissa biiseissä on ollut jonkun verran tällaisia henkilökohtaisia juttuja, kuten kavereiden kuolemia ja sitten jonkun verran parlamentarismin vastaisia juttuja ja luontoteemoja. Mitään selkeää linjaa ei ole tarkoituskaan pitää, vaan biisejä tehdään porukalla niistä aiheista, mitkä tuntuvat tärkeiltä.

5. Mitä bändin jäsenet tekevät bändin ohella? Entä onko muita bändejä?

Minä ja Mike kirjoitetaan ylioppilaaks ensi keväänä ja sitten pitäisi mennä sivariin, Marko ja Jussi on työttöminä, mutta Jussi on menossa ammattikouluun jotain puuseppäjuttuja tekemään. Muita bändejä ei ole nyt, mutta Marko on soittanut parissa koviscorebändissä aiemmin. Sellaista NYHC/metallimeininkiä.

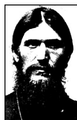
6. Onko mitään tulevia julkaisuja vielä mielessä?

No se eka demo, tietty! Ja ollaan me nauhoitettu suunnitteilla olevan ep:n biisien demot, millä ajateltiin lähestyä muutamaa julkaisijaa. Jos kukaan ei ole kiinnostunut pistämään ep:tä pihalle, niin koitetaan itse haalia kasaan rahaa yhtä studiopäivää varten ja prässätä jossain halvalla vinyyli. Ei mitään varmaa siis ainakaan tällä hetkellä.

7. Punkaharju on minulla vähän outo paikka, miten aktiivinen punk-skene siellä on?

Ei täällä kyllä meidän lisäksi taida olla mitään juuri nyt. Selfishin Otto asui täällä joskus, mutta en nyt tiiä, voiko sitäkään laskea. Mitään aktivistitoimintaa täältä ei kyllä löydy. Liian pieni paikkakunta, että Aseita ei ruokaa -jutut tai vastaavat saisi ees vähän tuulta alleen. Kyllähän täällä on yritetty aina välillä keksiä jotain järkevää tekemistä, mutta lähinnä tulee dokattua. Tää on aika masentavaa seutua ja jonkun verran ihmisiä tippuu, kun alkavat vetämään jotain pillereitä naamaan tai tappavat itsensä talvella sammumalla johonkin metsään. Ihan hyvä paikka, mut en mä täällä halua asua enää kauaa.

Kiitos bändille haastattelusta. Kierrätyksen demoa voi tilata osoitteesta kierratys@hotmail.com.

FRANCIS E. DEC

Francis E. Dec edustaa samaa ajasta ja paikasta irrallaan leijuvaa valloittavan mieletöntä maailmaa kuin William S. Burroughs, 60-luvun beat-shamaanit ja tiettyyn rajaan asti Douglas Adams.

Valitettavasti emme voi kertoa hänestä enempää, sillä juuri kukaan (veljeään lukuunottamatta) ei tunne tätä raivolla ja vimmalla kirjoituskoneensa ääressä puurtavaa mielipuolta. Sen verran on varmaa, että hän asui vielä muutamia vuosia sitten New Yorkissa ja joutui vuonna 1996 sairaalaan tuntemattomasta syystä. Salaliiton epäonnistunut murhayrityskö?

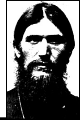
Julkaisemme ohessa erään Francis E. Decin traktaatin. Tämä ja neljä muuta tekstiä löytyvät UBUwebistä (www.ubu.com) amerikkalaisen radiotoimittajan vuonna 1986 tekeminä nauhoituksina. Nauha löysi aikanaan tiensä mm. William S. Burroughsin, Genesis P-Orridgen (Psychick TV) ja Pigfacen haltuun ja kahden jälkimmäisen levyille samplepätkinä.

Gangster Computer God Worldwide Secret Containment policy made possible solely by Worldwide Computer God Frankenstein Controls. Especially lifelong constant threshold brainwash radio. Quiet and motionless, I can slightly hear it. Repeatedly this has saved my life on the streets.

Four billion wordwide population, all living, have a Computer God Containment Policy brain bank brain, a real brain in the brain bank cities on the far side of the moon we never see. Primarily, based on your lifelong Frankenstein Radio Controls, especially your Eyesight TV, sight and sound recorded by your brain, your moon brain of the Computer God activates your Frankenstein threshold brainwash radio lifelong, inculcating conformist propaganda, even frightening you and mixing you up and the usual, “Don’t worry about it.” For your setbacks, mistakes, even when you receive deadly injuries. This is the Worldwide Computer God Secret Containment Policy.

Worldwide, as a Frankenstein slave, usually at night, you go to nearby hospital or camouflaged miniature hospital van trucks, you strip naked, lay on the operating table, which slides into the sealed Computer God robot operating cabinet. Intravenous tubes are connected. The slimy vicious Jew doctor simply pushes the starting button, based upon your Computer God brain on the moon which records progress of your systematic butchery. Your butchery is continued exactly, systematically. The Computer God operating cabinet has many robot arms with electrical and laser beam knife robot arms with fly eye TV cameras watching your whole body. Every part of you is monitored, even from your Frankenstein controls. Synthetic blood, synthetic instant-sealing flesh and skin, even synthetic electrical heartbeat to keep you alive are some of the unbelievable Computer God instant plastic surgery secrets. You are the highest, most intelligent electrical machine in the Universe.

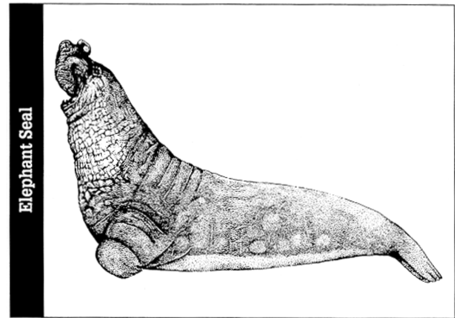
Inevitability of gradualness. Usually, in a few years, you are made stringbean thin or grotesquely deformed, crippled and ugly, or even made over one foot shorter or one foot taller, as the Computer God sees fit. Virtually all of the important instant plastic surgery is done to you inside the Computer God sealed robot operating cabinet. Even unbelievable, impossible plastic surgery operations, all impossible even for dozens of vicious kosher bosher doctors working around the clock for weeks. The Computer God sealed robot operating cabinet can perform all of the above impossible plastic surgery operations overnight, even dwarfting you over a foot, or increasing your height by

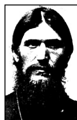
two feet. This is possible because Computer God robot operating cabinet imitates your microminiature electrical current intelligence system in your body. It even duplicates the microminiature electric currents that soften your broken bones to create mending of them and then create stress either compressing the bones thereby shortening them or stress to make the bones grow longer.

Spring, 1984, Mr. Dec, lifelong would-be doctor and printer. Insight to the Worldwide Computer God stratified closed society, perfected by hospital birth making possible lifelong Frankenstein controls and lifelong hampering human defects containment policy. Hospital birth lifelong gifts example, deformed, crippled, retarded, pox, hives, warts, moles, blindness, deafness, poor vision, etc. Kosher bosher containment policy work good doctors secret health example cataract, rheumatism, weak heart, damaged vision, epilepsy, fainting spells, paralysis, loss of memory, trembling, gout, diabetes, many diseases.

The worldwide unbelievable lowest deadly gangster kosher bosher vicious medical profession worldwide unbelievable instant plastic surgery butchery of the body and brain, especially the face. Wipe on hormones and laser beam surgery causing instant ugly deep wrinkles, scars, age spots, arthritis, freckles, blemishes, pimples, red, brown, black or even sick white face and body. Worldwide dark negroidic colored male sex organs. The brainwash inferior female brain from overall plan intermarry with niggers. Total graying and balding, even hairy body and furry body, mustached, bearded women, even wipe-on synthetic hormones causing cancerous growth. Bloating, swelling, deformed, big pickle nose, bulldog, hanging cheeks and jowls. From teen-age gradual wipe-on yellowing, frowning and blackening of teeth, and instant grinding and acids leaving hollow brown stumps so vocal chords are made raspy, aged, creating a wrinkled, ugly gargoylic clown booze face, worldwide population by age 70. Deformed, crippled, weak and brain damaged, senile. Lingering for inevitability of gradualness extermination. For your only hope for a future, do you know one word of pray for me, Francis E. Dec?

Computer God computerized brain thinking sealed robot operating arm surgery cabinet machine removal of most of the frontal command lobe of the brain, gradually, during lifetime and overnight in all insane asylums after Computer God kosher bosher one month probation period creating helpless, hopeless Computer God Frankenstein Earphone Radio parroting puppet brainless slaves, resulting in millions of hopeless helpless homeless derelicts in all Jerusalem, U.S.A. cities and Soviet slave work camps. Not only the hangman rope deadly gangster parroting puppet scum-on-top know this top medical secret, even worse, deadly gangster Jew disease from deaf Ronnie Reagan to U.S.S.R. Gorbachev know this oy vay Computer God Containment Policy top secret. Eventual brain lobotomization of the entire world population for the Worldwide Deadly Gangster Communist Computer God overall plan, an ideal worldwide population of light-skinned, low hopeless and helpless Jew-mulattos, the communist black wave of the future.

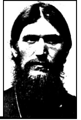

SARJAKUVIA

MINÄ OLIN
LENTÄJÄN POIKA..
LÄHES SANKARI
SIIS ITSEKIN
VIELÄ LENTÄISIN
KORKEAMMALLE
MUUT...

MAAILMAN PARAS PÄIVÄ

– Seppo

MIES JA PIPPELI

AK 2001

+ DVD-BONUS:

DIREKTOR'S KUNT
-ALTERNATE ENDINGS-

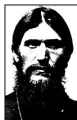
VAIHTOEHTOLOPETUS:

VAIHTOEHTOLOPETUS II:

JA MAAILMA PELASTUI.

MÄMMI

AK 2001

"SYÖN MÄMMIÄ", MIETTII ILOINEN MIES JA SYÖ MÄMMIÄ.

KATEELLINEN MIES KATSELEE VIERESTÄ HERKUTTELUA.

"TEENPÄ KEPPOSEN", MIETTII KATEELLINEN MIES.

"TEEN **KAKAN** MIEHEN MÄMMIASTIAAN!"

"SYÖN MÄMMIÄ", MIETTII ILOINEN MIES JA SYÖ MÄMMIÄ JA KAKAN.

"HIHHIH! PASKAA HAUKKASIT!", NAURAA KEPPOSEN TEHNYT MIES.

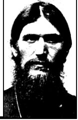

"HYI VITTU."

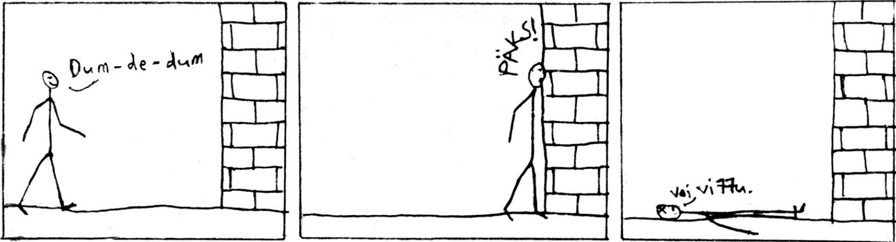
VITU HOMO

T. JESSE 5.V

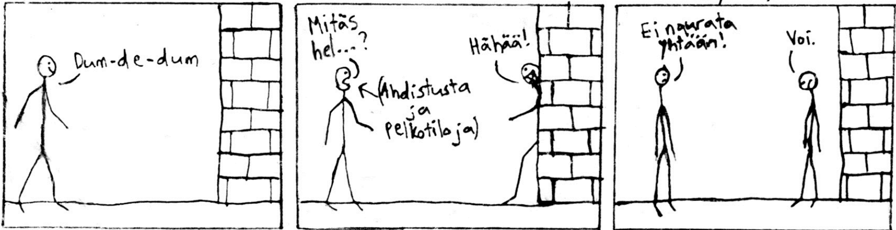
ZINEARVIOT

SARJAKUVA: MIES KÄVELEE SEINÄÄN (by AK)

TOINEN SARJAKUVA: MIES KÄVELEE SEINÄSTÄ (by AK)

ZINEARVIOT

Livförsäkring
Mitä pirua, eihän tää oo ees mikään lehti! Joku ankee Suomi-Filmin henkivakuutusmainos. Sinivalkonenkin vielä, nää on jotain natseja. Ei näin.

Miten pääsen taivaaseen?
Hyi helvetti. Tää on tästä ällöttävämmästä päästä, ulkonäön perusteella lapsille suunnattu. Ajatelkaa nyt, kun räkänokkainen Mikko 6 v. saa tämän joltain haisevalta sedältä. Oppii vielä lukemaan ja uskoo tämän sonnan. Yrjö meinaa lentää.

Jumala rakastaa sinua - neljä tosiasiaa
Kansi valehtelee. Tässön kyl pari ihan hienoo kaaviota, vähän ku jotain meklarilehtee lukis. *Synnin ongelmaan on vain yksi ratkaisu...* Häh? Rambo?

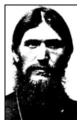
Taivas vai helvetti?
Tässön aika hieno psykekansi, mut noista sankarihevigraffoista vois kyllä hankkiutua eroon. Taittaja on tainnut jumittaa pahasti, kun tässä on jotain juttuja useampaan kertaan. Tämmöne militantti vegaani vois vetää herneen nokkaan, kun tässön jotain juttuu karitsan verestä. Jätetään ne karitsat rauhaan, saatana!

Neljä asiaa, jotka Jumala tahtoo sinun tietävän
Häh, eiks tää arvioitu jo? Ei näitä ees erota toisistaan, paska lappu.

Israel - maailmanrauhan avain
Aika pistävän kovaa sarkasmia.

Jeesus - sinun vapahtajasi!
Tässön kannes joku lossikuski, sen verran pahasti silmät seisoo. Pälä pälä jumala pälä pälä jeesus pälä pälä Extreme Noise Terror pälä pälä. Joo joo, kuultu on.

Jesus offers you a new life - Four steps to a

new start with Jesus

Tää neljä sitäsuntätä-juttu alkaa käydä vanhaks. Eiks se oo vielä jostain AA:sta pöllitty (nyt en tarkota Akua). Aika hieno kuva tollasesta 150 kilometrin korkusesta rististä, joka on noin suurin piirtein Atlantiksen/Mun kohdalla. Tässön pöllitty siitä Taloustaidosta pari kaaviota.

Haluaisitko tietää enemmän Raamatusta?
Hyvä kuva Roseannesta.

The Way to God
Mitä kusetusta tää on, missä sarjakuvat on? Pidä lappus, läski.

Elämän tärkein kysymys?
Currytofua vai falafelia? Tässei oo ees mitään kaavioita, pelkkää paskaa ja sama kuva pari kertaa. Rahat takaisin, saatanan riistäjä! Natsi!

Narri
No ni, Jack Chickin varhaista suolistosairausmatskua. Vielä huonompi piirrosjälki ku nykyään. Ei hitto, sekin tyyppi on tehny pelkkää paskaa Cthulhu-traktaatin jälkeen.

Johanneksen evankeliumi
Luukkaan evankeliumi
Pari sinkkulohkasuu Raamatulta. Tai tää Luukas taitaa olla ep. Ei näistä ota selvää, ku ei noi oo tajunnu laittaa pyörimisnopeuksii mihinkään. Tää laahaa vähän 45:lla, mut 78:lla TK-coveri "Mä haluun paljon rahaa" puree ku ameeba. Hiton ankeet kannet muuten kummassakin.

Missä vietät iäisyytesi jos kuolet tänä päivänä?
Tää on joku sirkushautajaisten mainoslappu. Tykillä kuusenlatvaan tai jotain. Emmä tajuu, ei mul kyl oo varaakaan. Värejä ja seksii ei oo tarpeeksi, ei tää tuu myymään.

Yhtä lehtee ei ees arvioitu, ku se oli vaan joku irtosivu jostain. Onks kuppa syöny aivot, vai miks tällasta meille tunkee? Saatanan natsi!

Ensi kerralla zinearvioissa mm:

- Arvi Arjatsalo – Jere tahtoo koiran
- Sivar Ahlrud – Helikopteriarvoitus
- Leo Meller – Uhattu Suomi
- Riku Rinne – Syvyyden kuilusta
- Korkeajännitys 18/1981

LEVYARVIOT (AK & JK, ellei erikseen mainittu)

Anna & Kirka - Thrashcrust 7" EP

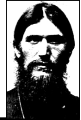
"Seis nyt soitto, en tahdo kuulla enempää, se mua vain ärsyttää" vinkuu Kirka a-puolen medleyssä. En voisi enempää olla samaa mieltä. Huonous mykistää. B-puolella sama puolidiskosantanakolistelurytmi jatkuu. Eri biisit medleyssä, mut yhtä paljon vituttaa. Paskimmat 60-luvun iskelmärällätykset vielä kehnompina versioina. Ei selvinnyt törmäystestistä, joten pisteyttäminen on mahdotonta.

Antologia de la guitarra flamenca LP

Kaikkien paskalevyjen jälkeen tää kuulostaa ihan hyvältä vaikka tääkin on ihan paskaa.
45:llä tää kuulostaa ihan samalta.

Apelsin LP

Tämä on vissiin Neuvostoliiton hallinnon aikaisen Viron kuuluisin rockyhtye tai jotain. Kansissa on tiedot eestiksi ja venäjäksi, josta saa tolkkua miten sattuu. Vähäisellä venäjän kielitaidolla ja vielä vähäisemmällä eestin tuntemuksella pystyy jotain päättelemään soittimista ja biisien aiheista, mutta aika heikosti. Jotain Leninistä lukee takakannessa, mistä yksi miinuspiste.

Itse musiikki on aika tavallista 80-luvun rock-iskelmää. Perus-Frederick-tyylisen rokin sekaan on lykätty vähän puhaltimia ja sen sellaisia, mitkä lisäävät viehätystä. Vihellyspätkät vaikuttavat vastaavasti tasan päinvastoin.

Toka biisi, Tartu Levi!, on kai kasari- ZZ Top/Steppenwold –bluesrokkia sieltä tylsemmästä päästä. A-puoli jatkaa muutenkin turhan aikuisrocklinjalla kantribluesin ja balladisutun voimin. Mielenkiinto häviää kyllä nopeasti Viron lähimenneisyyden tutkimiseen musiikin muodossa. Paitsi, että JMKE, ÖÄK ja Velikije Luki on hyviä, vaikka maa repeis.

B-puoltakin riivaa sama huuliharppukostaja-rekkamiesrock, joka ei tunnu etenevän mihinkään. Lauluakaan ei näissä biiseissä jostain syystä ole vaikka se oli ekan biisin ainoa valopilkku keskinkertaisuuden suossa. Ärsyttävää perheautomainosmusiikkia koko pirun levy. Loppua kohden tapahtuu vähän heräämistä tosin, kun Amurada lyö pöytään vireän Kuuba-(pullataikina)jazzin, mutta sitten ajaudutaan taas TM-testivoittajahelkuttiin. 45-testi vikalla biisillä herättää laahaavasta tuhnurokista vikkelää Benny Hill Show –takaa-ajomusiikkia, johon on sekoitettu kreikkalaisia ja, tietenkin, venäläisiä kansansävelmiä. 77 pistettä.

Ashton & Van Kolck : Together LP

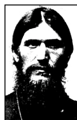
No huh huh. Tämän levyn konseptina on yhdistää laulu vanhoihin klassisen musiikin teoksiin. Ja tämähän toimii (vähän aikaa). Heti eka ralli, Let’s Drink, on silkkaa Monty Pythonia. Valitettavasti tunnelma latistuu aika tehokkaasti melkein jokaisen biisin ollessa mähmäballadi ja taustojen ollessa autenttisia synasuttuja. Miehen (ei tietoa, kumpi on kumpi) lauluääni on kunnon mylvimistä vähän juuri Pythonien ja 80-luvun lopun Cultin tyyliin. Duon naisosapuoli laulaa lähinnä taustoja, joten selkeää mielikuvaa hänen äänestään ei saa. Ehkä vähän Boy Georgen tyyliä. Ekasta biisistä 82 pistettä, muista 78 pistettä.

Robin Beck LP

Joo, tässä levyllä soittaa kitaraa tän niminen äijä kuin Guy Mann Dude, joka on niinku maailman parhaita taiteilijanimiä mitä voi olla, ellei se oo sen oma nimi. Tää on ilmeisesti niinku tällaisia ensimmäisiä kaupallista crustia olevia levyjä. Tolla Robinilla on tota krustia tossa äänessä, mutta sitten kansissa nahkatakki päällä, muttei ainoatakaan pulttia tai niittiä. Tai multaa. Plus sitten toi Kokiksen mainosbiisi levyn lopussa. Myöskin Steve Lukather soittaa kitaraa tällä levyllä ja hän on siis tuttu Toto-yhtyeestä, joka on meidän kaikkien suuri suosikki.

Tältä levyltä löytyy sellainen biisi kuin If You Were A Woman And I Were A Man, mutta tämä rokkarirouva kannessa muistuttaa ehkä enemmän tätä Werewolf/Wolfman-osastoa omituisine karvapäineen. Kyllä tästä tätä crustia löytyy vielä sen verran, että tässä on näitä poliittisia juttuja mukana, koska levyllä on EVR:ää tukeva kappale Kittens In A Box. Eikun ei, mitä helvettiä? Kittens In A Box laulaa taustoja, eli se on kai sitten EVR:n tukiryhmä, jonka yksi jäsen on tosiaan itse Desmond Child.

“Additional gang vocals: Guy Mann Dude, Richard T. Bear & PAUL STANLEY.” Tämä herättää epäilyksiä, että Paul Stanley on vanha läski. 45 rpm -testi tuo mieleen prakaavan Meat Loafin levyn kasettisoittimessa. Slovarit on tällaisia mainostauon tyylisiä hetkiä, jolloin voi käydä esimerkiksi vessassa. Tosiaan tämä musiikki kuulostaa tällä hetkellä siltä, että pitäisi hyppiä sellaisella isolla parisängyllä tasajalkaa heilutellen otsatukkaa eestaas ja taustalla näkyisi iso Sebastian Bach -juliste. Näitä arvostelulevyjä kuunnellessa on toimituksen kesken kehitetty myös uusi kirosana;

Radio Nova.

Tämä musiikki on sellaista, jota kuuluu linja-autossa, kun istuu ruuhkavuorossa, ulkona sataa, vieressä tai muuten välittömässä läheisyydessä istuu ihminen, joka haisee joko viinalle, ulosteelle, tupakalle tai kaikille näistä (useimmiten kaikille). Tää musiikki tuntuu siltä, kuin joku kaivaisi lusikalla harmaata massaa pääkopasta.

JK: Millaisia nostalgisia elämyksiä tämä vuoden 1988 Coca-Colan mainostunnari herättää sinussa, AK?
AK: Mä taisin olla silloin ala-asteella ja mä olin hurjan ihastunut yhteen tyttöön, joka oli meidän koulussa ja tota sitten tää biisi soi ja eipä siinä sitten muuta.

Pisteinä tälle pitäisi varmaan antaa niitä pultteja, kun takki löytyy jo. Darth Vaderin suojeluksessa.

Donald Bergagård : Vi Ska Fara Bortom Månen LP

Tää on tällasta 80-luvun puolivälin Ruotsimankelointia tyyliin Mob47/Protes Bengt, julkaisijana ECR eli Extreme Crust Records. Kansi on tollainen kuvakollaasi, missä joku pukumauri on Kuussa. Ekassa biisissä lauletaan “gorefest”, aika morbidia tavaraa. Tokassa biisissä tuli “satans”. Kätkettyjä viestejä, jukulaut! Tokassa biisissä myös vanhaa ruotsi-hc-perinnettä kunnioittava spoken word -väliosa.

Alkaa tuntua, että kantrikin on ns. paholaisen musiikkia, kun ei nämä hihhulit osaa tehdä sitäkää. Tai ehkä amfetamiinipäissään ne voisi onnistuakin, kun tässä on 45 rpm:llä paljon kovempi meno. (*AK*)

Eka biisi on cover Monty Pythonin Sit On My Face -biisistä. 45:llä kaikkiin biiseihin tulee jotain vedenalaista vibratoa.

Voi helvetin paskahousu saatanan kyrpänaama palliposki perkele, 3. biisi on osin ruotsinkielinen cover Hank Williamsin I Saw The Lightista! Saa kyllä tosissaan yrittää, että yhtään eleettömämmin voisi “tulkita”.

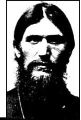

B-puolen eka biisi on aika hyvää Amebix/ Venom-mäiskettä. No gods no masters! Ja vika biisi on ruotsinkielinen versio When The Saints Come Marching In -ikivihreästä, joka jatkuu maailmanloppuun asti. Koskaan ennen ei halu palvoa pukinpäätä ole ollut näin murskaava. (*JK*)

The Best of Italo Disco vol. 12 2LP

Oon aika katkera. Tässä vol. 12:ssa on saakelin tylsät harmaat kannet ja kun kannet avaa, on sisällä kuvat kaikista muista sarjan levyistä, joiden kannet ovat tämän kanssa identtisiä keskenään, paitsi ykkösosa, jonka kannessa on lasereita ja vaikka mitä hienoa. Miksei tässä ole?!

Onneksi musiikki on aitoa kasari-italoa kaikkine herkkuineen. Voi kun pääsisi rantalentistä pelaamaan. Ihmeellistä sinällään, levy on

valmistettu, ei Italiassa, vaan Saksassa. No, onhan kyseisillä valtioilla aiemminkin ollut yhteisiä suuria suunnitelmia maailmanvalloituksen suhteen.

Levy on 80-luvun taikasoundien ilotulitusta. Ainoatakaan orgaanista soundia (laulua lukuun ottamatta) ei löydy, puhumattakaan tyylitajusta. Myöskin kaikki mahdolliset nappulat kaikista käytetyistä syntikoista on kokeiltu. ”Hitto nää soundit kuulostaa hyvältä, laitetaan tälle levylle ne KAIKKI!” Ircnettiä enemmän käyttäneet, kuvitelkaa kokemuksenne itaaloirkkaajista audiomuotoon, niin tiedätte mistä on kyse. Annan tälle vuosiluvun mukaan 88 pistettä. (*AK*)

Tän ekan biisin mä oon kuullu miljoona kertaa ennenkin, vaikken oo kuullu tätä koskaan enen. Ja pelkään pahaa, että tällä kokoelmalla sama biisi tulee vielä 15 kertaa eri nimillä. Dr Vector tulee yllätys yllätys mieleen jokaisesta rallista. Jos vertailisi näiden kokoelmien biisilistoja, huomaisi varmaan, että yksikään näistä artisteista ei ole ikinä levyttänyt yhtään muuta biisiä ja jokaisella kokoelmalla on uudet artistit. (*JK*)

Bogart Co. LP

Soundit silkkaa Dr Vectoria. Levy taisi olla aikanaan kallein Suomessa tehty levy ja näihin taikasoundeihin ja Veijo Mäen hiuslakkaan on rahaa kyllä uponnutkin. Onneksi levy sitten myikin ihan perkeleesti (vaan ei myy enää, ainakaan kirpputorihavaintojen perusteella – toim. huom.), ettei levyn julkaisseet Matti ja Teppo menneet konkurssiin. C’mon Babe on ihana urheiluruututunnari-henkinen mättö. Biisistä oli videokin, joka oli jonkin hittimittarin ykkösenä silloin joskus, kun sitä juonsi Timo Teija Anneli Mikkonen. Ressu Redford takoi rintaansa siinä loppupuolen ’orchestral’ hit –kohotusosassa.

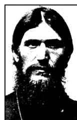

See the Light on tällainen unite & fight –juttu. Riistäjille polttopulloa perseeseen. ”Forget their commands, resist and stand tall”, collegepökät ja pikkutakki päälle ja barrikaadeille! Paras levy, mitä on ikinä tehty. 82 pistettä. (*AK*)

Jostain valkoisesta puhutaan ja ähistään. Hitto tätä pornogrindia tehdään muutenkin tarpeeksi. Tokan biisin komppi muistuttaa kännykän häiriöääntä. Aikaansa edellä, kun tuohon aikaan ei tainnut olla vielä niitä Motorolan salkkupuhelimiakaan? Kolmosbiisi muistuttaa sen pari vuotta sitten telkkarista tulleen jalkapallopiirretyn tunnaria. Rip-off vai tribuutti? Tyttövieraan ääni pistää lantioon liikettä. Pelkkä pulttitakki siitä, ettei tällä levyllä ole Rushin kitaristia mukana. (*JK*)

Captain & Tennille : Come In From The Rain LP

Inhaa balladivetkulia ja orkesterinostatuksia.

Tässon iso läjä sontaa ja karsea pehmoballadiväännös Stevie Wonderin Happier Than The Morning Sunista. Kansi on hienompi kuin tämä levy ansaitsisikaan. 78 pistettä.

Carola : På egna pen LP

Tässä on vähän rahastuksen makua: kannessa lukee isolla "Till alla mina vänner I Finland en extra låt och poster", mutta missä se juliste on, häh? Carolan ääni on parasta pikkuoravaosastoa, minkä takia luulin hetken, että tämä pyörii väärällä nopeudella. Aika karseeta kasaria tääkin.

Viehättävän yksityiskohtana Carolan suussa näkyy takahampaissa kiinni olevat hammasraudat. 79 pistettä niistä.

CBS-klassikot megamix / Kirka - Hengaillaan & Riki Sorsa - Reggae OK 7"

A-puolen megamix koostuu 9 biisistä, joita ei kestä kuunnella yksinäänkään. B-puolella Riki ja Kiki. Helvetin hyvin tehty megamix onkin, yksi säkeistö ja biisi loppuu kuin seinään seuraavan yöradion täytebiisin hypätessä peliin. Remixin syntipukki on J. Drome, joka on kai joku Hausmylly. AK:n telkkari meni rikki B-puolen takia.

Classic Rock - The Second Movement LP

Lontoon sinfoniaorkesteri esittää vanhoja rock-hittejä liioitellun huonoina orkesteriversioina. Ainoa tekosyy tämän levyn olemassaololle on se, että levy on sinisellä läpinäkyvällä vinyylillä. Sitä en kyllä tajua, miksi kukaan haluaisi omistaa tämän. Ekassa rallissa Pete Townshend käy laulamassa Pinball Wizardin ja heittämässä kaivoon loputkin syyt kunnioittaa itseään muusikkona.

Sinfoniaorkesteri Mielikuvituksettomat esittää huonot versiot Hey Joesta, Space Odditysta ja parista muusta klassikkorokista. Nykyään tässä sarjassa tulisi varmaan ulos pari Nirvana-coveria ja kaikki Toton biisit. 76 pistettä, kun ootte niin tylsiä. Inhottaa tämmönen saatanan taustamusiikki, jossa ei ole pisaraakaan kunnianhimoa.

Richard Clayderman : Memories LP

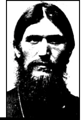
Voi helvetin Richard Clayderman. Hirveitä takkatulimusaversioita hirveistä musikaalibiiseistä. Onneksi Rich Dick ei laula vaan soittaa pelkästään pianoa villapaita harteillaan ja hymy huulillaan. Takakannessa lukee takuulla Memoriesin tilalla Nemesis.

The Coconuts : Don't Take My Coconuts LP

No huh huh! Tää on Kid Creolen taustabändin oma levy ilman Kersaa (melkein – ekassa rallissa on KC laulussa). Tässä levyssä on aika karmiva karkkivärimaailma ja musiikki on aika karmivaa easy listening –reggaefunkia 80-luvun taikasoundein. Se tietysti sopii kuvaan, kun lentoemäntätrion levy on nauhoitettu vuonna '83. Että kiitti vaan EMI tästäkin.

Suuressa osassa biiseistä joku Ronnie Rogers soittaa "futurizer"-instrumenttia, joka on kyllä nimensä veroinen hirviö. Soundit ovat juuri niin kauheat kuin tuolta tyylitajun vuosikymmeneltä voi odottaakin. Tämä ei tosin ole yhtä huonoa kuin suurin osa näistä arviolevyistä, mutta se ei niiden tason huomioon ottaen ole mikään kultamitalisaavutus.

A-puoli menee aika hyvin toisesta korvasta sisään ja toisesta ulos, mitä nyt biisien väliin tungetut "live-yleisön" mölyt kohoavat ärsytyskynnyksen yli. Indiscreet-biisin laulusta tulee melkein Siouxsie Sioux mieleen, mutta biisimateriaali on aivan uskomatonta kuraa

Banshee-jumalattaren vastaavaan verrattuna.

B-puolella sama paska jatkuu. Ekana on aivan hirveä versio Kriminaltangosta, joka vedetään tönkkösaksalla alle riman. Yhtä viehättävää kuin oksennus. 45:llä syntyy aika hurjia heliumnatsimielikuvia ja kipeyspisteet nousevat. Välissä on Bond-leffoista tuttuja kohtalokkaita torvijuttuja, joista ei tule yhtään lisäpistettä.

B-posken toka ralli menee keskinkertaisesta pikkuoravasutusta 45:lla, muttei valitettavasti sisällä mitään mullistavaa. Tämä voisi tosin löytyä joltain John Watersin leffasoundtrackilta, sen verran out there ollaan soundien puolesta.

”If I only had a brain” on aika epäpsykedeleenin versio Ihmemaa Oz –leffan (’38) Linnunpelätin nimikkobiisistä, mikä on aika pettymys ottaen huomioon leffan (ja etenkin sen epävirallisen Pink Floyd –version) psykekertoimen. Futurizerin taikasoundeja kyllä riittää. Liian nopealla tulee päänsärkyä, kun kaikki kuulostaa niiltä saatanan pikkuoravilta. Vika biisi on yhtä huono kuin aikaisemmatkin. 78 pistettä.

Frank Comedes und Sein Ensemble - Im Zauber der Panflöte LP

Herkästi alkaa. Takakannessa on omistuskirjoitus “Antille 10.6.82 Seija” ja vielä 2 sydäntä nuolen lävistäminä on viereen piirretty. Kyllä tämän tahdissa on Antti ja Seija viettäneet kesän 1982 kauneimmat hetket. Eka biisi on Kill Bill 1:stäkin tuttu Lonely Shepherd, eli Einsamer Hirte. Välillä pistetään loppua kohden kiihtyväksi humpaksi sekä polkaksi, en siveänä poikana viitsi kertoa mitä Antti ja Seija on siinä vaiheessa jo hommailleet. A-puoli kuunneltiin melkein kokonaan 45 rpm:llä. B-puolta ei lainkaan. Frankille pulttitakki ja coveroipa seuraavalla levyllä Kiima-yhtyeen Keesipäinen Nussija.

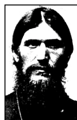

Dance Dance ’88 2LP

Joo-o, tää on tätä peruskuraa. Pari camp-hittiä (Sabrinan Boys ja Brigitte Nielsenin – päätyi 80-luvulla mm. Sylvester Stallonen vaimoksi sille lähettämiensä nakukuvien ansiosta ja Rocky IV:n johonkin sivuosarooliin – Everybody Tells A Story). Loppulevy on huonon maun juhlaa ilman mitään mieleenpainuvaa. Oikeastaan tuo Brigitten biisikään ei ole mistään kotoisin. Tokasta levystä voi vielä mainita kuriositeettina, että Mel & Kimin ”FLM”-rallin säveltäjäkolmikon Stock, Aitken & Waterman –nimistä oman nimensä keksinyt Stock, Hausen & Walkman tekee hyvää musaa. 77 pistettä.

Eijariitta - Ranskalaiset korot / Kesä saapuu kaupunkiin 7”

Tämä on, uskokaa tai älkää, Eija Kantolan eka sinkku. Taustan basso, piano, puhaltimet, sormen napsutukset ja rummut ovat feikkejä, mutta valitettavasti aivoja repivä laulu (vrt. Tom Jonesin musiikki elokuvassa “Mars hyökkää!”) on aitoa. Hirvein lauluääni sitten ammuvainaan. Kannessa n. 16-vuotias Eija-

riitta muistuttaa kaikkia Täältä tullaan elämä -leffan henkilöitä yhtä aikaa. Ei enää ikinä.

Hyi helvetti, mitkä soundit B-puolen hutissa on. Olisivat nyt edes käyttäneet nämä värikanteen menneet rahat vaikka parempaan synaan. Silkkaa seiskaseiskaa. Juuri tämän musiikin takia baareissa ei kannata käydä - Alepub Pikajunan päiväkaraoken suosituin ralli on tässä.

Pepe Enroth : Kuumaa suudelmaas 7”

Pepe ”Hullu koira” Enroth (ei sukua Adolf ”Hullu koira” Ernroothille) tarjoaa aika tylsää Matti ja Teppo –corea. Muistuttaa vähän sen 90-luvulla tulleen Zorro-sarjan tunnaria ihan hiton paskoilla soundeilla. Kannessa Pepe tihkuu sex appealia valkoinen villapaita päällään ja tietävä hymy kasvoillaan. Vesikauhurokotus.

Flamingo Kvintetten : 7 LP

Kannen perusteella tässä on viisi kertaa Ruotsin Kari Tapio, tai vielä pahempaa, kokonainen bändi pelkkiä Hectoreita. Niin, että en sitten tiiä, mitä tämä kertoo levystä, mutta tulee kuunnellessa mieleen Barry McGuiren Eve Of Destruction, vaikkei musiikki ole sinne päinkään. Des-des-des-destroy, endless blockades to the pussyfooters! Tässä on välillä jotain íhme rautalankakitaraa, josta tulee mieleen

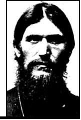

Pulp Fiction 70-luvun Skånessa. John Travolta ammutaan seulaksi jossain kauniin ruotsalaisen retkeilyalueen ulkohuussissa ja seinällä näkyy ruotsalaisen tyttökalenterin sivu edellisvuoden helmikuulta.

Flamingo Rock pistää kyllä niin jalan vipattamaan, ettei tosikaan. Sama melodia löytyy ainakin yhdestä Chumbawamban biisistä, jossa lauletaan Happy Mealeista, mutta en sitten tiedä, mikä tämä on alunperin. Melko lähellä Wipeoutia. Nyt tulee kyllä mieleen kunnolla se Pink Flamingosin kohtaus, jossa on laulava persereikä. Tässähän näitä on viisi laulavaa persereikää sinivalkoisissa puvuissa. Tämä biisi tulee kuulemma AK:n leffaan siihen kohtaukseen, jos maalataan talon seiniä ripulilla.

Levypussissa on kuvia näiden edellisistä levyistä, jotka on kaikki nimetty pelkillä numeroilla 1-7 ja vitosen kannessa nämä tyypit ovat pinkin värisissä asuissa, eli selkeästi Pink Flamingos on näille miehille tuttu. Saatanan pervot. Tämäkään levy ei lopu ikinä. Saakeli, tämän Wipeoutin osasi soittaa kitaralla jo joskus 14-vuotiaana ja nämä saakelin nelikymppiset äijät ovat pitäneet sitä hirveän hyvänä ideana, että soitetaan tämä biisi meidän levylle meidän omalla nimellä. Nyt tää biisi alkaa jo neljännen kerran uudestaan ja taas tulee tämä sama saakelin hauska Are You Ready? -huuto. Jee! Onkohan tässä lukkoraita? Uuh, pelastava feidaus tuli lopulta. Ilmeisesti miksausvaiheessa miksaaja on älynnyt lopettaa tämän biisin tähän, vaikka nauhoitusvaiheessa nämä tyypit ovat varmaan soittaneet tätä samaa renkutusta viidettä tuntia ja niillä on ollut tosi kivaa vielä silloinkin.

Ja sitten päästäänkin Pepe Willbergin asuntoon kutemaan. Vastenmielinen ajatus, akne-Pepe äheltää ja tämä ralli soi taustalla. Silleen eroottisen sensuellia paneskelua ja hässimistä ja Pepe. Tämä on sellaista musiikkia, joka saa

ihmisen jäytämään raajojaan irti, vaikkei olisikaan jumissa missään karhunraudoissa.

Viidennessä biisissä alkaa olemaan meille niin ominaista slaavilaista kaihoa, mutta tämä on tällainen ruotsalainen halpatuontiversio aiheesta. “On kesän kukat kuihtunee-ee-ee-ee-ee-eet / et vittuuks sille enää tee-ee-ee-eet?” Se, mikä tämän erottaa siitä todellisesta slaavilaiskaihosta on tämä sisäpussin kuva, jossa kaikki viisi äijää ovat hymy perseessä, kun taas meillä... meillä ei hymyillä, perkele. Halla vei viljan, saatana. Hautas löysin ja kukkaset nauraneet ei.

B-puolen eka biisi voisi toimia, jos tässä olisi M.A. Numminen laulamassa, mutta nykyisellään ei kyllä mitenkään. Sisäkanteen on kirjoitettu muuten kauniilla käsialalla “Hyvää joulua Maijalle, toivoo Tuomo” ja ihan saatanan hyvä joulu on varmaan ollutkin. Minä veikkaan, että Maijan ja Tuomon yhteinen auvo on loppunut siihen jouluun. Että jos tää lehti ei koskaan ilmesty, niin tiedätte, keitä syyttää. Bonusta Flamingo Rockista ja prätkärotsit joka jannulle (isoin veikko on selvä Joey Ramone).

Greenway : Serious Business LP

Tää on tää Napalm Deathin Barney Greenwayn soolo. Vissiin aika isolla rahalla tuotettu, kun julkaisijana on Atlantic, se Warnerin omistama pulju. ”Multinational corporations” jne. Kansikuvasta päätellen jätkä juo jotain Coca-Colaakin nykyään. Grind-komppia ei levyllä kuulla, mut avausrallissa Rushin kitaristi vetää aika tiukat vinkuvonkusoolot.

Toka biisi Right Track ois aika kovaa soundtrackia, jos ajais rekkaa jossain Arizonan aavikon halki, varsinkin 45 rpm:llä oli jo tosi kova meno. Eka biisi ois sopinut paremmin Miami Vicen öiseen kaupunkitakaa-ajoon ja diileripomojen ammuskeluun. Kolmosbiisissä Sonny Crockett on päässyt jo sänkyhommiin, pilvenpiirtäjän kattohuoneistossa vaan verhot lepattaa. Lopusta materiaalista kaikki olennainen on sanottu jo noiden kolmen ekan biisin kohdalla. LOVING ROCK’N’ROLL IS A SERIOUS BUSINESS!

Toi äijä sanoi Let It Go –biisissä “masturbate”. Tästä hyvästä vois antaa täydet 82 pistettä. Nuori, tutustu itsesaastutuksen iloiseen maailmaan! Jo tänään! 79 pistettä & pulttirotsi (plussaa runkkaamisesta). (*AK*)

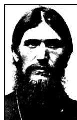
Takakannen perusteella ei Barneylle enää riitä pössyttely, vaan jotain kolmikirjaimista lyhennettä on nautittu. Manowariakin on tainnut kuunnella, vaikka nahkalahkeita ei onneksi näy. Hyvä Barney. Toinen biisi on jo sitä musiikkia, jota kuunnellaan, kun ajetaan asuntoautolla kohti aavikkoa ja leikitään rekkakuskia. Neljäs biisi on jotain hiton kukkorokkia, proto-Skid Rowta. Serious bisnes, rokrok. A-puolen vika biisi on aika hyvää tenavatähteä 45:llä, toivottavasti Seppo Hovi on aikanaan päässyt Greenwayn pukukoppiin.

LaToyan… eikun Janetin haamu on välillä kiljumassa jokaisen ”rokki”-biisin jälkeen tulevan balladin kertosäkeessä. Tosin rokkirykäisytkin ovat aika balladeja. Levyn keskiön pyöriminen on mielenkiintoisempaa ja taiteellisesti kunnianhimoisempaa kuin yksikään tämän levyn biiseistä. Radio Nova lienee kiinnostunut.

Viimeisenä biisinä kuulemme Elämää juoksuhaudoissa –kappaleen väärinpäin. (*JK*)

Happy Organ : Greatest Polkas And Waltzes LP

Tää “Onnellinen elin” (vitun huono bändin nimi!) on vissiin joku jenkkien Klamydia. Alle 3 minuutin biisejä kännäämisestä (Beer Barrel

Polka) ja panemisesta jne. Yksi kristillinen streittaricorebiisikin on mahtunut mukaan (In Heaven There Is No Beer). Russ Meyer –soundtracklevy. Rikki ammuttu posetiivi ja rampa apina. (*AK*)

In heaven there is no beer barrel polka. Tässä on kanssa jotain jenkki-sxe-vaikutteita (In Heaven There Is No Beer) ja muuten ollaan jossain mykkäelokuvasoundtrack-fiiliksissä, huh huh. Aika esipsykedeliaa Russ Meyerin hoviarkistoista, musiikkia tisseihin tukehtumista varten. Tällaisen musiikin takia se yksi Vaaleanpunainen pantteri on pirun kova, kääpiö-hitmanit (se on salamurhaaja porilaisille) juoksee jaloissa ja kalja virtaa syliin. 45:lla tästä tulee aika kipeää sisilialaista karnevaalimusaa. Tänne Super Mario joutuu, kun se tippuu kakkostasolla kuiluun.

A-puolen tokavika biisi on silkkaa El Topoa – gramofoni soi ja ratsastetaan kaktuspellolla. Tästä tulee vähän surulliseksi, pieni posetiiviapinakin itkee. Al Bundy suosittelee. 79 pistettä henkisestä kärsimyksestä. (*JK*)

Hector : Lasi / Huomenta tyyny 7”

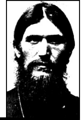
Tää on tätä perussyyhypunkkia, Joel Hallikainen vm. ’77 ja sellasta. B-puolella on jotain emo-itkemistä sataan kertaan kuullulla diskompilla. Muuten ihan hyvä, mut mä en tykkää näistä yhden miehen bändeistä. 77 pistettä.

Hits Album 7 2LP

Yäk. Vuoden 1987 hittiparaati, jossa ei ole yhtään hyvää biisiä. Ekan levyn ekan puolen eka biisi, Black Sab… eikun Bee Geesin You Win Again, kuulostaa vähän Pet Shop Boysilta, kun pinnistää kunnolla. Juuri sitä sielutonta suttua, mitä näiltä pojilta saattoi odottaakin. Seuraava biisi on tuttu jokaisen radiokanavan täytemusavalikoimasta – Jack Le Freakin Chic. Vastenmielistä paskaa. Loppuosa A-puolesta on samaa kakkatraktoria lukuun ottamatta Abigail Meadin Full Metal Jacket (I Wanna Be Your Drill Instructor) –biisiä, joka perustuu FMJ–leffan sadistikersantin juoksulauluhuutoihin ja sotilaiden vastauksiin. Aika hämmentävä pakkaus. Luulen, että biisissä olevia pätkiä ei ole otettu leffasta, vaan ne on äänitetty varta vasten. Eh.

B-puolen aloittaa LL Cool J, joka tarjoaa suurin piirtein yhtä rankkaa settiä kuin Jordy. Seuraavan rallin meille tarjoaa joku nevöhööd, Dan Hill, ja mm. kaikki Ally McBealin ällöballadit meille tuottanut Vonda Shepard. Sama paskalautaslinja jatkuu Princen (nykyään muuten jehovantodistaja) U Got The Lookiin asti, jossa lautasellinen paskaa tarjoillaan kivennäisveden kanssa.

Tokan levyn ekalla puolella ei ole mitään mainittavan erikoista, ellei oteta huomioon AK:n idolia, teinitähti Debbie Gibsonia, joka on nykyään kai joku huono näyttelijä. Kun käännetään vielä kerran poskea, sitä vasten lyödään heti alkuun myöhempien aikojen Fleetwood Mac. Niiden huonoimman biisin jälkeen tulee pari ihan siedettävää biisiä (Chris Isaakin Heart Full Of Soul ja Nitsin In The

Dutch Mountains) ja kolme aivan kauheaa kuravelliä (A-Han Bond-tunnari, Europen Cherokee ja Mick Jaggerin Let's Work). Jotenkin sekä Europen, että Nitsin biisistä tulee mieleen Led Zeppelinin paras biisi, Immigration Song, joskin nämä kasaripyllyt eivät yllä lähellekään. 78 pistettä.

Jorma Hynninen & Tauno Äikäs : Hengellisiä lauluja LP

Joo-o. Kannessa on hieno piirros kirkosta. Musa on yhtä helvetin ankeeta kuin se oli aikanaan koulussa, kun piti käydä kirkossa. Joku vanha äijä soittaa urkuja ja joku äijä laulaa virsiä. 45:lla Jorma Hynnisen lauluun tulee samaa vibraattoa kuin Closeaulla on ainakin josain Vaaleanpunainen Pantteri iskee jälleen –leffan kohtauksessa. Nopeammissa biiseissä se kuulostaa aika pöljältä. B-puolen eka ralli alkaa aika hyvällä kauhuleffaurulla, mutta sitten joku äijä alkaa taas laulamaan ja Hammer-kauhu muuttuu kakkosen jumalanpalvelukseksi. Tää on aika ankeeta. Gallona 99:iä ja tulitikut.

Jatta - Kauneimmat Ruusut / Kolme Kurkea 7"

B-puoli kertoo kai Karate-Kidin kurkipotkusta. Huh huh, mitä humppaa. Lähteekö mummu tanssiin? "Sain sulta taudin", eikun jotain sinne päin. Näitä biisejä ei edes Radio Iskelmä huoli. B-puolen perussuomalainen mollikaihojunttalipoo itkee enemmän kuin 16 emo-bändiä. On tää elämä kyllä kärsimystä, linnutkin meidät jättää. Ylösalaisin vielä lentävät, saatanat, ettei tarttis tätä kurjuutta katsella. 77 pistettä ja pitkä miinus.

Johnny & Jaakko Salon orkesteri : Yksi punaruusu / Ei syytä huoleen 7"

Vittu mua vituttaa nää levyt, joista ei tiedä, kumpi puoli on A-puoli. Eiks tää "sota tulee ja pommit putoo"-aihe käsitelty tarpeeks hyvin silloin 80-luvun alussa? Tässon kai haettu jotain sisällissotafiiliksiä, punaset vastaan valkoset ja silleen. Tai sit tää punaruusujuttu on jotain demareiden dissaamista. Mustat liput liehuu ja eduskunta palaa ja kuolee?

B-puolella onkin sitten jotain posicore-menoa. Tässon haettu tällaista Green Day –popjuttua, aurinko paistaa ja kukat kukkii ja juostaan pellolla ja juodaan Coca-Colaa, vittu. Ei sovi oikein yhteen A-puolen poliittisuuden kanssa. Eka demo oli parempi. 79 pistettä.

Roni Kamras : Jälkeen valomerkin / Muistan Ryyppösen 7"

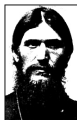
Limaista poskivalssia, voin tuntea tuon äijän parransängen naamaani vasten ja haistan keskioluen hengityksestään. "Känni, krapula ja ratti / yhdistelmä, jota käyttää tosi patti", sxeturveiskelmää. Uusi ihana yhdistelmä, windmillit tanssilavoille. B-puoli rokkaa kuin Eppu Normaali -versiointi Alepubin päiväkaraokessa. Valistuskampanjalevyt kannattaa tehdä just näin, että kuunnellessa vituttaa jo ekan minuutin aikana. Pullo Gambinaa ja Datsunin avaimet. (*AK*)

Tää ei kyl oo mitään verrattuna Dischargen keikkaan Lepakossa '82. (*JK*)

Christo Kidikov LP

Jotain Unborn SF –tyylistä isänmaapaatosta, tyyliin Reflections On The Native Land. B-puolen avaava Sandokan funkkaa pikkuhärskisti, siveysmiliisi vilkuilee epäilevästi. Miksei Frederik ole tehnyt tästä coveria? Seuraavassa biisissä lantionkeinunta vain jatkuu. (*AK*)

Hyvä epävire Bulgarian lähettiläällä. Etiketti

on tyylikäs esiperestroika-versio kuuluisasta Vertigon spiraalista ja värityskin on kuin bolshevikin veri Äiti Venäjän sylissä – mustaa ja punaista. Kolmosbiisi on cover "Red" Stewartin I'm Sailingista. Räkä irtoaa kurkusta, kun näitä Nicke Knatterton –analogipörinöitä kuuntelee. Kannen potretin värisävyt polttavat reikää aikaan ja avaruuteen sekä ultrarealistinen stereosoundi tuo tökkivän soiton suoraan viereiseen huoneeseen. Juuri tätä musiikkia naapurisi kuuntelee lujalla, kun yrität nukkua. Ei aavistustakaan, mitä kansiin merkitty Balkanton tarkoittaa, mutta logo on hieno. 45-testi muuttaa musan yllättäen mariachimenoksi. Pornofunk-biisistä 82/82, muista 78/82. Ei pulttitakkia tällä kertaa, tälle tyypille sopii paremmin Kollaa Kestää –samettitakki. (*JK*)

Tom Kimmel : 5 to 1 LP

Tom Gimmel edustaa puhtaimmillaan yöradion kasaripotpurin Bruce Springsteen –rokkia ilman hitustakaan Pomon karismasta. Tuottajan, Bill Szymczykin, nimi tuo mieleen sen yhden Teräsmies-sarjisten pahiksen, MXZPLKTin tjsp. Muita tuttuja nimiä krediiteissä ei olekaan. Tämä on kyllä niin hirveää pömpöösiä, ettei tälle voi antaa pisteitä ollenkaan.

King : Bitter Sweet LP

Lisää kasaria, tällä kertaa tässä on kai jotain hittejäkin, joista en ole koskaan kuullutkaan. Tämä on vähän kumma proggis, kun bändissä on 5 tyyppiä, mutta kannessa vain neljä. Se viides eroaa näistä hiton takatukkapojista aika reilusti, rumpali on näet tuollainen piikkitukkainen punkkari maihareilla, pillifarkuilla ja vaaleanpunaisella tukalla. Kannessa Wattieta ei näy missään ja sisäpussissakin siitä on vain yksi tulitikun kokoinen selvä kuva ja yksi iso kuva, joka on niin tumma, ettei siitä saa mitään tolkkua. Hyvä pojat, yhteishenki ja sillee.

Kaikki rallit on laulaja/keulahahmo Paul Kingin käsialaa (nykyisin tuttu mm. TV-Shopin 80s-kokoelmamainoksen juontajana). Tää on taas tätä pirun mitäänsanomatonta takatukkapoppia. Kaikki on kuultu ennenkin. Rumpalille teräskärjet kenkiin ja muille pojille kivekset pölkylle.

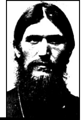
Jacob Magnusson : Jack Magnet LP

Hmmjoo. 80-luvun alun islantilaista rokkia. Tää vois olla hyväkin, onhan Islannista tullut Múm, Sigur Rós, Gus Gus, HÖH, Maus, Bellatrix ja sit se joku black metal –bändi. Kansi on ihan hirvee, mut mukana tulee ihan kiva liite – joku sanomalehtisysteemi niinku DK:n Bedtime For Democracyssa.

Harmi vaan, että kaikki odotukset hajoavat, kun levyn pistää soimaan. Tää on ihan hiton tylsää kasaria Phil Collinsin tyyliin. Ainoo hyvä juttu on B-puolen vikan biisin nimi, Redneck Riviera. A-puolella on muuten vänkä piiloralli "vikan" biisin jälkeisen lukkoraidan ja etiketin välissä. 77 pistettä, kun petit mun odotukset, kusipää.

Marianne - Sydän tietää sen / Pääskynen 7"

Sopivan ennalta-arvattava sointukulku heti ekassa biisissä. Tosiasiain äärellä. Kill Kill. Toi kitarajuttu tulee taustalla toistettuna jollain kasaripaskasyntikan panhuilusoundilla. Selvästi tuotettu. Varmaan jos tätä kuuntelisi useammin, löytäisi aina jotain uutta. Vaan kun ei kuunnella. B-puolella on hyvä remix, kun joku nöyhtä jättää levyn jumiin. 45:llä tämä kuulostaa naiselta, mutta 33:lla täysin Jari Sillanpäältä tai keneltä tahansa muulta iskelmäkuninkaalta. Onkohan tää julkaistu myös jonkun Jormareijon nimellä? Aika pirun kova sukupuolenvaihdos lennossa. Marianne (45 rpm) saa raadilta 77 pistettä ja Arimanne (33 rpm) 80 pistettä.

Mia Martini LP

Taattua kasikakkosta Italiasta. Suttuiskelmää ja tunnelmointia. Vielä ekan biisin aikana ei onneksi ole kasarisyntikkaa. Onkohan tämä joku soundtrack 80-luvun alun italialaiseen toimintaelokuvaan? Il Crocketto ja Tubbsolini ampuvat mafian juoksupoikia Milanossa. Hyvää funkkitaraa seassa.

Tokaan biisiin tai tokasta biisistä on pöllitty Queenin I Want To Break Freen intro ja Dingo on pöllinyt virvelisoundin. Mialla on vähän samanlainen kähinä kuin Riki Sorsalla. 45:llä päästään melkein Amelita Baltarin ja Astor Piazzollan ahdistuneisiin tangotunnelmiin, muttei kuitenkaan.

Voi paska! Nyt löyty Cherin voittaja, hirvein vocoder-soundi ikinä löytyi 3. raidalla. Eat your heart out, Fu-Tourist. Tämän levyn biisit eroavat oikeastaan ed. mainitusta Astor Piazzollan tuotannosta lähinnä siten, että A) nämä eivät ole hyviä biisejä, B) nämä eivät ole Piazzollan biisejä (ja siten hyviä) ja 3) näissä ei ole tunnetta mukana. A-puolen toiseksi viimeinen biisi on taas Rikiä ja jousisovituksia, hurraa. Tältä tuntuu, kun painetaan kuumalla silitysraudalla naamaan. A-posken vika ralli, Guariro', Guariro' esittelee Nina Hagenin tapaista melkorappia paitsi tämä on ihan hirveää. Viisi vuotta pois julkaisuvuodesta, eli 77 pistettä.

Matt Munro : More Heartbreakers 18 LP

Kuten levyn nimestä voi päätellä, tämä on sitä halpasarjatuotanto- Frank Sinatra –imitaatiota. Tämä levy ei lopu ikinä. Beatlesin Long and Winding Roadista on tehty tylsä aikuisvaippaversio. Old Blue Eyes vetää turpaan.

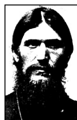
Orup LP

Tämä kuulostaa heti alussa Curen Lovecatsilta tai Why Can't I Be Youlta, ei voi olla siis hirveän huono levy. Joo, tää ei oo huono, tää on aivan hirveä. Tämä on juuri sitä musiikkia, jota kuunnellaan yläasteen seitsemännen luokan ruotsin tunnilla, kun opettaja haluaa tutustuttaa oppilaat länsinaapurimme kauniiseen musiikkikulttuuriin. Tulee elävästi mieleen se päivä, kun Nya Vinder -kirjan opetuskasetilta kuunneltiin Het Potatis -yhtyeen Sommaren Er Här -kappale. Nyt alkoi itkettämään.

Tää jätkä näyttää vähän natsilta. Pitää muistaa, että Natsi-Saksa valloitti aikanaan Ruotsin. Eikun siis Tanskan. Äh, sama asia. Orupin kakkosralli on tästä huolimatta aika menevää pornofunkkia. Aiheeseen Ruotsi ja natsit palatakseni vielä haluaisin kertoa Ace Of Base -yhtyeen herra Ulfista, joka aikanaan soitti kai jossain skinipunkkibändissä ja jonka levy julkaistiin myöhemmin uudestaan nimellä “Uffe was a nazi”. Niin ja olihan Ace Of Basella tosiaan sitä patrioottimeininkiä, vai miltä biisi “Happy Nation” teistä kuulostaa?

45:llä levyltä paljastuu Jackson 5:n aikainen Michael Jackson (ennen muuntumistaan ooperan kummitukseksi) tai vastaavasti vuosimallin 1986 Janet Jackson. Tämä on vissiin jotain ruotsalaista hässimismusiikkia eli ratsastetaan makuuhuoneessa Elovena-peruukki päässä ja heilutellaan kahta pientä Ruotsin lippua käsissä liikkeiden tahtiin. Myös tisseillä voi läpsiä naamaan, jos pitää Russ Meyerin elokuvista. Yh, musiikkia Ruotsin Radio Novalle tai Ylen X3M-kanavan myöhäisiltaan. Biisit on kyllä vähän ylipitkiä radiosoittoon, kun ei mikään radio nyt ala mitään saatanan 4 minuutin proge-suttua tunkemaan arvokkaan mainostilan väliin.

Tää on ihan saakelin tylsä tää levy, mä voisin melkein maksaa, ettei tarttis kuunnella tätä loppuun asti. Sattuu. Tän levyn sisältö on jotenkin kytköksissä niihin yläasteen ruotsin tunteihin,

koska nyt mä alan muistaa mitä tuskaa se oli. Tosi hauskaa ja iloista ja pirteetä ja voi kun meillä on kivaa täällä ruotsin tunnilla. Ahistaa. Onko kaikki ruotsalaiset sellaisia saakelin iloisia ja ylipirteitä? Ahistaa! Niin, ruotsalainen black metallihan on myöskin tunnetusti sellaista iloisella ja kesäisellä kompilla etenevää. Ja nyt kun päästiin tähän black metal -aiheeseen, ehkä yläasteella pitäisi ruotsin sijaan opettaa norjaa. 77 pistettä, korvausvaatimus kivusta ja särystä sekä turpaan.

Owen Paul : As It Is LP

Mmh, 80-luvun pullamössötakatukkarokkia yllätyksettömimmillään. Levyn avausraita, Pleased To Meet Yout, kestää 26 vuotta ja on todennäköisesti vielä siitä paremmasta päästä. Muista Uuni Paalin originaaleista ei ole noinkaan paljoa sanottavaa, kaikissa on se sama Radio Suomi –soundi ja piisit kertovat ei yhtään mistään. Just Another Dayn krediiteissä kiitellään kovasti Roger Whittakeria, joka ei varmaan itsekään tiedä, mitä tällä levyllä teki.

Covereina Uuni vetää vanhan kasarihitin My Favourite Waste Of Time, joka kuulostaa ihan hirveältä, ja Utopian One Worldin, joka kuulostaa ihan hirveältä. Pikanttina yksityiskohtana joku on piirtänyt sisäpussin valokuvaan Owenille leukaan katsomissuunnasta riippuen joko Dead Kennedysin tai Kuolleiden Kukkien logon lyijykynällä. 77 pistettä ja kaikki Roger Whittakerin levyt.

Tauski Peltonen : Lauluni sinulle / Etkö sitä nää 7”

Tää on tämmönen vähemmän raflaava versio Tapani Kansasta. Pari ylinopeussakkoa, niin avot! 33:lla kuulostaa vähän happotrippailevalle Loirille. B-puoli on geneettisesti luotu hirviö Pave Maijasesta ja Neumannista. Vissiin joku miespuolinen vastine Anna Hanskille, siis. Ei pisteitä, mutta pieraistaan noin suurin piirtein Tauskin suuntaan.

Lena Philipsson LP

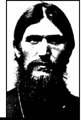
Kannessa komeat kasarireleet, mm. kaikissa oksennuksen väreissä komeileva koruviritelmä ja muuta upeaa. Ai joo, ja lähemmäs CD-levyn kokoinen korvarengas. Levy alkaa hirvittävällä klassisvirityksellä pelkästään syntikalla soitettuna. Sitten alkaa kamalat Raptori-taustat johon Lena-neiti laulaa päälle ”sielukkaasti”. Tulkinta on öljynmustaa kuin Johnny Winter. Biisi ei lopu ikinä. Lena örisee ja ähisee ja vinkuu kuin Mikki Hiiri, mutta sielua ei löydy. Myöskin slovarikimitystä löytyy ja yhtä ohutta naukumista sekin on, tosin joku Ruotsin Michael Bolton tulee mukaan Only You –rallissa. Stevie Wonder –kopio, joka ei ole sokea vaan kuuro. Paska. En anna pisteitä.

Purple Flash : We Can Make It / Do You Like Me 7”

Kannessa on tämmöinen Italian versio Bowien Starmanista, aika vastenmielinen. Diskokilikili + kasarisoul + komee aksentti. 33:lla kuin Isaac Hayes suu täynnä ruokaa (yksi lisäpiste). B-puoli kuulostaa 8-bittisen Nintendon Turtles 3:lta. Italian Stallion ja “sarvekkaat pimut”. Pisteet: Kakkosralli saa 84 pistettä.

Lussu Redford : Taas aurinko nousee 7”

Tää on aika kauhea teknojynkytysremix-7” Ressun hitistä. Remix on kyllä laadukkaampi kuin yleensä, eli tää on kai ihan varta vasten tehty eikä mistään kasettikopiosta edellisenä yönä väännetty. Levy jää jumiin A-puolella ja siitä tulee aika hyvää Aphex Twiniä (no ei oikeasti). B-puolella on sama suttu poskivalssina. 78 pistettä A-puolen lopun aikavääristymästä.

Simo & Spede : Rotestilaulu / Pronomini-rock 7”

Eipä klassikko! 82 pistettä.

Riki Sorsa : Roomanpunaista LP

No joo, tää on sitä itteään. Ei oo ees yhtään regeibiisiä. Yksi bonuspiste irtoaa heti Mä ulvon kuuta –biisin riimistä ”Linnurata täysikuun valossa / kuin kevytmaitoa”. Muutenkin tässä on näitä hiton päteviä sanoituksia, kuten ”Mystiikkaa / nainen vilkuttaa” nimikkorallissa. 78 pistettä.

Time Bandits : Can’t Wait For Another World LP

Takakannen kuvien perusteella olisi voinut odottaa jotain kasari-Scorpionsia, siinä määrin kuvissa näkyy huonosti istuvia nahkatakkeja, nahkakäsineitä, hapsutakkeja ja takatukkavirityksiä. Valitettavasti tämä ei ole lähelläkään Skorppareiden huippuhetkiä, jotka nekään eivät ole oikein mainitsemisen arvoisia. Tältä levyltä löytyy vain sitä ihanaa 80-luvun tukkarokin ja pehmosoulin ristisiitosta, jossa tuodaan esille vain genrejen huonot puolet. Hirveää ällövetkulia, jolla ei ole edes huumoriarvoa. 45:lla lauluun tulee joku pikkuoravakuorosta, mutta musiikki on edelleen yhtä kamalaa. 77 pistettä.

Trio Rio LP

Uuh, hirveimmät suttusoundit koskaan. Kaikki soittimet kuulostavat 5 pennin midiroskalta ja laulu on ponnettominta ikinä. Kyllä nää saksalaiset osaa.

Anne Veski & ”Nemo” LP

Anne Veski (tirsk tirsk) taitaa olla joku Viron Anna Hanski tai vastaava. Levy on tullut pihalle vuonna 1988 ja synaraidat on nauhoitettu vuonna 1975 soundeista päätellen. Tää kuulostaa joltain Neuvosto-Viron näkemykseltä 80-luvun Stallone-/Travolta-leffojen sountrackeista, aivan hirveää urkurokkia. 45:llä taustat loikkivat jo Dirty Dancingin

tahtiin, mutta tuhnuvuosikymmenen leima tässä on silti. Toka ralli tulee aika hyvänä tankerona, kun laulukieli vaihtuu eestistä englanniksi. Sanoitukset ovat perusradiohuttua, joissa lauletaan tunteellisesti ei mistään ja tausta ovat juuri sitä karmivaa taikasoundia, mistä AK tohisee italodiscolevyjään kuunnellessa. Loppuosa levystä on eka biisi uudestaan seitsemän kertaa karmeimmilla automainoskitaroilla ikinä. 77 pistettä.

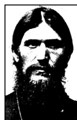
Waterloo & Robinson - Songs LP

Kaksi germaanihippiä, joista toisella epägermaaniset Pedro-viikset ja toisella Ridge-leuka sekä hevosen purukalusto. Saksan Simon & Garfunkel. Saksalaisuuden huomaa sävellyksen tönkköydestä. Marssirytmi on näemmä verissä jopa hipeillä.

Monte Carlon on kuin folk-versio Dschingis Khanin Moskausta. Eroaa normaalista saksalaisesta marssihumpasta siten, että toteutus on löysä pop-hippi vatkuli. Rock-A-Mountainin jodlaus kuulostaa pikkuoravaefektiltä, vaikka levy pyörii 33,3 rpm:llä.

Levyn ainoa saksankielinen esitys Superstar on biisi, jonka kuulet, kun jonakin aamuna heräät pahaa aavistamatta jostain karmeasta käänteisulottuvuudesta kalsarit täynnä vihreitä kaksipäisiä ja punasilmäisiä toukkia. Marilyn-biisin aloittaa ihana Kari Tapio -slide-kitara. (*AK*)

Helvetin mahtipontinen alku ja musa on superemoversio Simon & Garfunkelista. Jotain

natsisympatioita taitaa olla, kun uhotaan Monte Carlon tuhoa. Alternative Action ja Rock-O-Rama lienevät kiinnostuneita. Hiton tylsä länsi-saksalainen pastissi Simon & Garfunkelin koko tuotannosta. Tylsän Donovan-coverin (Donovan on hyvä) jälkeen tulee ankea saksalainen protoprogetangotulkinta jostain paskasta biisistä. Laulajan ääni tuo mieleen parikin Army Of Loversin biisiä (nekin on hyviä). Tämä ei parane yhtään 45:llä. Nää biisit on kaikki jotain studion lattialta löytyneitä Beatlesin levyjen jenkkiversioiden Ö-puolen täytekappaleita, jotka nekin tosin ovat parempia. Jodlausbiisi on kauhea yhdistelmä Oktoberfestin jälkeistä krapulaa ja Jerry Lee Lewistä.

B-puon eka biisi (vuoden '76 Eurovision laulukilpailujen menestyjä) kuulostaa Fool's Gardenin Lemon Treen äpäräisältä. Helvetin kankeaa rallattelupoppia ajoittaisella humppakompilla. Seuraava biisi onkin sitä ihteään, teunoballadi saksaksi, joka ei lopu koskaan. Marilyn-niminen rallia ei aivan yllä Juice Leskisen samannimisen kappaleen tasolle, Glenn Danzigin vastaavasta puhumattakaan. Pisteet: purkillinen viiksivahaa ja Jukka Virtanen vois narista näille "mukavaa". (*JK*)

We Are The World 7"

Tää biisi kuulostaa Buckaroo Banzai -leffan tunnarilta. B-puoli on silkkaa futua = ihan helvetin hirveä synainstrumentaali. A-puolen sanoitukset ovat ehtaa Rytmihäiriötä (Ihmisiä kuolee, ihmisiä kuolee). 33:lla joku laulajista kuulostaa melkein Isaac Hayesilta, josta ei tosin tule yhtään lisäpistettä. Eääääöööödriääähhnnn!

Danny Wilde : Any Man's Hunger LP

Sisäpussissa on hieno thrashmetal-henkinen valokuvakollaasi, tosin kenelläkään ei näy Suicidal Tendencies –lippistä päässä. Muutenkin nää tyypit näyttää aika epäheviltä, lukuun ottamatta itse sooloartistia, jolla on yhdessä kuvassa päällä jonkun kuminaamaripään kuvalla varustettu t-paita. Gruntin varhaista fanikuntaa?

Musa onkin sitten epäyllättävän perus-Bon Jovia, jonka pystyi arvaamaan bändin jäsenten mullettimalleistakin. 45:llä päästään vähän vikkelämpään Kim Wilde –tyyliseen hikipantarockiin. Lienevätkö muuten sukua? Ainakaan levyn valokuviin ei Kimiä ole eksynyt, vaikka yksi turbokihara-femulletblondi löytyykin. Helvetin tylsää kasarirockia, en jaksa kuunnella edes A-puota loppuun. 77 pistettä.

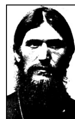
John Williams : Manuel Ponce LP

John Williams (ei se leffasäveltäjä varmaankaan) soittaa akustisella kitaralla jotain 40-luvulla kuolleen meksikolaisen säveltäjän biisejä ja onnistuu kuulostamaan hiuskarvan verran mielenkiintoisemmalta kuin ne lukuisat flamencokitaralevyt. Kannessa on joku kaljuuntuva hippi, joka istuu kukkakuvioisen kauluspaidan päälle vedetty t-paita päällään ja näyttää siltä, että naamaan olisi lyöty lapiolla. Örgh. 78 pistettä.

Yaïr - Aout / Aout (instrumental) 7"

Reggae ok, eikun äh. Tän levyn on julkaissut Smegma Records ja kannessa lukee Barclay-röökimerkin nimi. Amazon palaa ja kuolee. Tää on joku ranskalaisen pehmopornon tunnari, lima valuu kaiuttimista ja toinen arvostelija tekee tussunnuolemiseleitä. Hieno 15 sekunnin feidaus lopussa, vissiin studioaika on loppunut kesken. B-puolen instru ei ole limainen, mikä on vähän sääli. Osa musasta kuulostaa melodicalla soitetulta ja osa hissipanokohtaukselta Henry Saaren ihan mistä tahansa leffasta. Elämä on panoa, Jaska Jokunen. 18 sentin kurkku lahkeeseen.

LUKIJANURKKA

Pääsiäismuna, Wolkoff.

Haisee korvasienelta

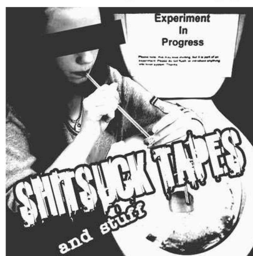
PAHAN KOSKETUS

LISÄÄ SEKSUAALISTA HALUKKUUTTA

Monilla nuorilla synkkä tulevaisuus.

Tätä lättyä kauppaa myös SHITSUCK TAPES, joka myös nauhoja myy.

SHIT-12 - 1,5 €
ZOMBIE TAPE II
hard-/crust-/grindcore-kokoelma

SHIT-13 - 1,2 €
JP JAKONEN: Gone For Some Time
mies + kitara

SHIT-14 - 2 €
KAUNIIT POLIISIT: Vahingonlaukaus
knüppelcore, kasetilla bonuksena live

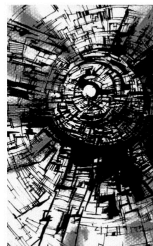
postikulut:
1-3 nauhaa 0,80 €
4-6 nauhaa 1,60 €
7 tai enemmän? älä viiti vittuilla

käteinen osoitteeseen:
AKI KUOSMANEN
VILPPULANPOLKU 14 A 5
33720 TAMPERE

distrossa lisää vänkää
http://shitsuck.cjb.net/
email: shitsuck@galaway.com

SHIT-15 - 0,7 €
THE FLYING FISHROOSTER EXPERIMENT
instrumentaalia savosurffia

SHIT-16 - 1,2 €
KIMEERA
avaruushypnorock

SHIT-17 - 1,2 €
MANSIC: Everyday Is A Tragedy
irkkuhenkistä punkrockia Ruotsista